

[Victor Larsen.]

Ligning paa et Grundlag, der er yderst væklende, for ikke at sige fuldkommen forfejlet.

Der er ikke nogen som helst Tvivl om, at Refusionsordningen har mange uheldige Sider, og jeg kan i Virkeligheden ikke, naar jeg gør det op, paapege en eneste heldig. Men selv om jeg altsaa ikke ønsker at have Medansvaret for dette Lovforslags Op-højelse til Lov, kan det formentlig ikke være mod Reglerne for god Debat, at jeg ønsker at vide, om Reglen i § 5, Stk. 3, om Udligningstilsvarets Indfyldelse paa de tre Hovedstadskommuners Tilsvær til det mellemkommunale Refusionsforbund for sociale Udgifter skal forstaas saaledes, at denne Regel træder i Kraft ogsaa for Skatteaaret 1937—38. (Indenrigsministeren [Bertel Dahlgaard]: § 5, 3die Stykke?) Ja, jeg synes ikke, det fremtræder med stor Klarhed. Der burde efter min Mening have været indføjet i dette Stykkes anden Linie foran Ordet „yderligere“ Ordene „fra og med Skatteaaret 1937—38“, men jeg vil jo mene, at hvis dette fastslaas under Forhandlingen, er det tilstrækkeligt.

Nøhr: De Forandringer i og Tilføjelser til Lovforslaget, som er foretaget i Landstinget, bestaar dels i nogle almindelige Ændringer, dels i de Startbestemmelser, som Indenrigsministeren allerede under Behandlingen her i Tinget bebudede maatte komme, og som er nødvendige for at faa hele Udligningsordningen til at glide ind i den praktiske Administration.

De førstnævnte Ændringer er ikke af vidtgaaende Karakter, hvad andre Ordførere allerede har gjort opmærksom paa. Man lader Udligningsfonden overtage $\frac{3}{10}$ af de Udgifter til Igangsættelse af Arbejder paa mellemkommunal Refusion, som den enkelte Kommune kan anmelde til det sociale Refusionsforbund. Det vil ikke betyde synderlig meget i Penge, men da disse Udgifter i refusionsmæssig Henseende er af ganske lignende Karakter som de øvrige Udgifter, der findes inden for Udligningsordningen, og da enhver Formindskelse af det sociale Refusionsforbunds Omsætning efter min Mening maa hilses med Tilfredshed, fordi Udligningsfondens Dækningsregler er langt bedre end Refusionsforbundets, tager vi for vort Vedkommende gerne denne Ændring med.

Bestemmelsen om, at ogsaa kommunalt Tilskud til eksamensberettigede private Realskoler skal indgaa i Grundlaget for Skole-

udgifternes Udligning, finder vi ligeledes særdeles rimelig.

Hvad angaar Bestemmelserne om, at Købstædernes Tilskud til Skolefonden og Kommunernes Forrentnings- og Afdragsudgifter til Skolelaan ikke maa indgaa i Beregningerne, maa jeg sige, at der sikkert heller ikke er nogen, der har regnet med, at dette skulde ske, efter den Affattelse, som Lovforslaget havde, da det sidst var i Folketinget. Selvfølgelig kan man ikke tage Byernes Skolefondsbidrag med og udskyde Amternes, det vil sige Landbefolkningens.

Saa er der endelig Tilføjelsen om, at der i Aar, hvor Udligningsordningen kun delvis kommer til at virke, skal kunne fordeles 3 Mill. Kr. til særlig haardt bebyrdede Kommuner og i de nærmeste Aar 1 Mill. Kr. Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Kristen Amby kunde tyde paa, at man opfattede denne Bestemmelser Indføjelse i Lovforslaget som en Indrømmelse af, at man tidligere havde overvurderet Udligningsreformens Virkning. Det kan jeg aldeles ikke erkende. Saa vidt jeg erindrer, har Indenrigsministeren netop tidligere her i Tinget bebudet, at en saadan Tilføjelse vilde komme.

Det siger sig selv, at en Udligningsreform kan ikke med eet Slag fjerne enhver Vanskelighed for de mest fortvivlet stillede Kommuner, det vil sige for Kommuner, som med mange Aars Ulygthed i Byrdefordelingen er tvungen ud i Uføre og Forpligtelser, der binder og lammer Kommunestyret Aar frem i Tiden. Ingen Udligning vilde efter min Mening være i Stand til at virke saa stærkt allerede i sin Start, at ekstra Statstilskud vilde være helt overflødige. Og hvis en Udligningsreform kunde virke saa stærkt, vilde den ikke kunne have den paa de mere almindeligt stillede Kommuner beregnede Karakter, som dog ogsaa gerne skulde præge den. De yderste Overdrev maa foreløbig have en særlig Behandling, som rækker ud over dette Lovforslags almindelige Bestemmelser. Det er da kun naturligt, at Nødvendigheden for Indenrigsministeren af at kunne disponere over Midler til disse Undtagelsestilfælde bliver fastslaaet i denne Lov.

De øvrige Tilføjelser, der er indføjet i Landstinget, derunder ogsaa den nye Bestemmelse om et Overgangsaa for Indførelse af den samme Amtsskatteordning i Sønderjylland som i det øvrige Land, henregner jeg til Startbestemmelserne. Jeg skal i øvrigt ikke opremse de forskellige